

חוק בול בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשי"ח-1958 *

1. בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק בול בטחון, תשי"ז-1957 (להלן – הגדרות החוק העיקרי).

פרק ראשון: תיקונים לחוק

תיקון סעיף 3

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "בתקופת ההיטל" יבוא "למעט הולכה בקווים באר-שבע – אילת – סדום".

(2) אחרי סעיף קטן (ד) יוספו סעיפים קטנים אלה:

"(ה) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי שר האוצר להורות בצו, כי סכום בול הבטחון שנגבה על ידי אדם פלוני, או שגבו מטעמו, בתקופה כל שהיא, ושיש לשלמו לאוצר המדינה כאמור בסעיף קטן (ד), יהיה אחוז מסויים, שיפורש בצו, משכר ההולכה שגבה אותו אדם או שגבו מטעמו באותה תקופה או בתקופה אחרת.

(ו) שר האוצר רשאי לדרוש מכל אדם שגבה, או שגבו מטעמו, בול בטחון לפי סעיף זה למסור לו את הידיעות, הפנקסים ושאר התעודות הדרושות לו לשם קביעת סכום ההולכה שנגבה בתקופה מסויימת; סירב או נמנע למסור את הידיעות או התעודות כאמור, או מסר אותן אך לשר האוצר יש טעמים סבירים להאמין שאינן נכונות, רשאי שר האוצר לקבוע את סכום שבר ההולכה שגבה אותו אדם וכן את התקופה שבה נגבה אותו שכר.

(ז) קביעה לפי סעיף קטן (ה) ניתנת לערעור לפני בית משפט מחוזי כאילו היתה צו לפי סעיף 59 (5) לפקודת מס הכנסה, 1947²."

תיקון סעיף 6

3. בסעיף 6 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יוסף סעיף קטן זה:

"(ה) סעיף זה לא יחול על אדם שנכנס לישראל לאחר יום ט' בטבת תשי"ח (1 בינואר 1958), על פי אשרה, ויושב בה פחות משנה אחת על פי רשיון לישיבת מעבר או על פי רשיון לישיבת ביקור.

בסעיף קטן זה –

"אשרה" "רשיון לישיבת מעבר" ו"רשיון לישיבת ביקור" – כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952³."

החלפת סעיף 7

4. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

7. (א) בסעיף זה –
"מונית" – רכב ציבורי שאינו עשוי להוליך למעלה מ-11 נוסעים מלבד הנהג;

"התקופה הראשונה" – התקופה המתחילה ביום תחילתו של חוק זה והמסתיימת ביום כ"ח באדר ב' תשי"ז (31 במרס 1957);

"התקופה השנייה" – השנה המתחילה ביום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957).

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשי"ח (31 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 343, תשי"ח, עמ' 202.

1 ס"ח 210, תשי"ז, עמ' 11.

2 ע"ר 1947, תוס' I מס' 1568, עמ' 77.

3 ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

(ב) אדם, למעט נכה כאמור בסעיף קטן (ג), המחזיק במונית בתקופת ההיטל או בחלק ממנה, וחייב עליה באגרת רשיון לרכב מנועי על פי פקודת התעבורה⁴, יהוייב בכול בטחון בעד כל חודש, או כל חלק ממנו, שהחזיק במונית כאמור, בשיעורים אלה:

תיאור המונית	בתקופה הראשונה	בתקופה השנייה
(1) כשמספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג הוא עד 4	30 לירות	20 לירות
(2) כשמספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג הוא מ-5 ומעלה	45 לירות	30 לירות.

(ג) נכה ישרלם בול בטחון לפי סעיף זה, בשיעורים אלה:

(1) נכה שאחוז נכותו הוא עד 35% — 80% מהסכום הקבוע בסעיף קטן (ב);

(2) נכה שאחוז נכותו הוא בין 36% ועד 50% — 60% מאותו סכום;

(3) נכה שאחוז נכותו הוא 51% ומעלה — 40% מאותו סכום; בסעיף קטן זה —

“נכה” ו“אחוז נכות” — כמשמעותם בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי”ט—1949⁵, או בחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי”ד—1954⁶.

(ד) דין אי תשלום בול בטחון לפי סעיף זה כדין החזקת מונית ללא רשיון.

(ה) כל מונח בסעיף זה — כמשמעותו בפקודת התעבורה ובתקנות שהותקנו על פיה.

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי “או פקיד המועסק על ידי נציגות כאמור” יוסף “מומחה של הסיוע הטכני של ארגון האומות המאוחדות וסוכנותיו המיוחדות, משקיף צבאי ועובד הסגל האזרחי של אותו ארגון”.

פרק שני : הארכת תקופת היטל בול בטחון והיטלים נוספים

6. בפרק זה — הנדרות

“החוק העיקרי” — כפי שתוקן בפרק ראשון לחוק זה.

“התקופה הנוספת” — התקופה המתחילה ביום י”א בניסן תשי”ח (1 באפריל 1958) והמסתיימת ביום ג’ בניסן תש”כ (31 במרס 1960).

“שנת 1958” — השנה המתחילה ביום י”א בניסן תשי”ח (1 באפריל 1958).

“שנת 1959” — השנה המתחילה ביום כ”ב באדר ב’ תשי”ט (1 באפריל 1959).

7. בול בטחון שהוטל לפי הסעיפים 3 ו-4 לחוק העיקרי, יוטל גם בתקופה הנוספת וכל הוראות הסעיפים האמורים יחולו כאילו בכל מקום שבאותם הסעיפים בו מדובר על תקופת ההיטל היה נאמר “בתקופת ההיטל ובתקופה הנוספת”.

4 חוקי א”י, כרך ב’, פרק קכ”ח, עמ’ 1271.

5 ס”ח 25, תשי”ט, עמ’ 278.

6 ס”ח 147, תשי”ד, עמ’ 76.

8. (א) חשבונות טלפון שיוגשו למנויים בתקופה הנוספת, יחוייבו בכול בטחון בשיעור של 20% מהסכום הכולל של דמי החזקת הטלפון, השימוש בו ושאר השירותים, למעט התקנתו.

(ב) בול בטחון לפי סעיף זה יצורף לחשבון הטלפון וישולם ביחד אתו, ודין אי תשלומו כדין אי תשלום החשבון כולו.

(ג) כל מונח בסעיף זה – כמשמעותו בפקודת בתי הדואר⁷, ובתקנות שהותקנו על פיה.

9. (א) יוטל בול בטחון על חשבונות של צריכת חשמל, לפי קריאת מונים בתקופה הנוספת, בשיעור של 20% מסכום החשבון העולה על 2.500 לירות לחודש; אולם שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, הוראות בדבר הגדלת הסכום האמור, אם מונה אחד משמש מספר צרכנים לפי חוזה הספקה אחד, או לגבי צרכנים אשר מחיר יחידת החשמל המשתלם על ידיהם גבוה מהמחיר הרגיל.

(ב) בול בטחון לפי סעיף זה לא יחול על צריכת חשמל –

(1) במשרדי הממשלה והרשויות המקומיות, במקומות הספקה של הצבא, בבתי המכס ובנמלים, במוסדות חינוך ותרבות שנקבעו בתקנות, בבתי תפילה, בשיכונות, בבתי חולים, בתחנות מגן דוד אדום ובבנקים לדם, בבתי מחסה, בתחנות כלי רכב, בבתי תעשייה ומלאכה, ובבתי מלון שלגביהם אישר שר האוצר שקיומם חשוב לעידוד התיירות;

(2) להארה לצרכי בטחון לפי הוראות שלטונות הבטחון;

(3) להארת רחובות ולולים ולחומים מדגרות ואומנות;

(4) לכוח בשביל תעשייה זעירה, השקאה, שאיבה לאספקת מים ובשביל בתי אירוח.

(ג) בול בטחון לפי סעיף קטן (א) ישולם על ידי הצרכן וייגבה על ידי מספק החשמל בשעת גביית התשלום בעד החשמל שסיפק.

(ד) צרכן חשמל חייב לשלם את בול הבטחון הכלול בחשבונו במועד שנועד לתשלום החשבון, ודין אי תשלום בול בטחון כדין אי תשלום החשבון כולו.

(ה) מספק שגבה בול בטחון חייב לשלם למנהל במועד שנקבע בתקנות את סכום בול בטחון שגבה ולהגיש לו באותו מועד דין וחשבון שנקבע בתקנות.

(ו) היתה צריכת חשמל פטורה מבול בטחון לפי סעיף קטן (ב) נמדדת יחד, על ידי מונה אחד, עם צריכת חשמל שאינה פטורה כאמור, יקבע שר האוצר לפי מיטב שפיטתו את כמות החשמל שנצרכה למטרות הפטורות.

(ז) צרכן המועסק על ידי מספק חשמל ונהנה עקב כך מהספקת חשמל ללא תשלום או במחיר מוזל, יראוהו לצורך קביעת בול בטחון לפי סעיף זה כאילו שילם בעד החשמל שצרך את המחיר שמשלם צרכן אחר שאינו נהנה מההנחה האמורה.

10. (א) אדם המחזיק ביום מן הימים שבשנת 1958 מקלט רדיו וכן אדם המחזיק מקלט רדיו ביום מן הימים שבשנת 1959 ישלם, לגבי כל אחת מהשנים האמורות שבהן החזיק מקלט רדיו, בול בטחון בסכום של 3 לירות בעד כל מקלט רדיו. אדם הפטור מאגרת רשיון בעד מקלט רדיו, למעט מי שפטור על פי תקנה 11 (2) (ח) לתקנות הטלגרף האלחוטי (מקלטי רדיו), תשי"ז-1957⁸, פטור אף מתשלום בול בטחון לפי סעיף זה.

⁷ חוקי אי, כרך ג', פרק קט"ו, עמ' 1155.

⁸ ק"ת 694, תשי"ז, עמ' 1268.

(ב) בול בטחון ישולם במועד ובאופן שנקבעו בתקנות ודין אי תשלומו כדין אי תשלום אגרת רשיון.

(ג) כל מונח בסעיף זה – כמשמעותו בפקודת הטלגרף האלחוטי⁹ ובתקנות שהותקנו על פיה.

11. (א) בול בטחון של 60 פרוטות יוטל על כל ליטר בירה המיוצרת בישראל בתקופה הנוספת.

בול בטחון על
בירה

(ב) על בול בטחון לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)¹⁰, וחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט–1949¹¹, והתקנות שהותקנו על פיהם כאילו היה מס בלו שהוטל על פי אותם חיקוקים, וכל מונח בסעיף קטן (א) – כמשמעותו בחיקוקים האמורים.

12. (א) אדם המחזיק ביום מן הימים שבשנת 1958 במכונית פרטית וחייב עליה באגרת רשיון לרכב מנועי על פי פקודת התעבורה, וכן אדם המחזיק ביום מן הימים שבשנת 1959 במכונית פרטית כאמור, ישלם לגבי כל אחת מהשנים האמורות בהן החזיק במכונית כאמור, בול בטחון בשיעורים אלה:

בול בטחון על
רשיונות
למכוניות פרטיות

למכונית ששנת ייצורה מתחילת שנת 1953 ואילך	למכונית ששנת ייצורה מתחילת שנת 1949 עד סוף שנת 1952	למכונית ששנת ייצורה מתחילת שנת 1941 עד סוף שנת 1948	למכונית ששנת ייצורה עד סוף שנת 1940	כשהפוסט הבוכנה היא בסמ"ק
עד 90 לירות	45 לירות	36 לירות	15 לירות	1000
135 לירות	69 לירות	54 לירות	30 לירות	2000–1001
165 לירות	90 לירות	72 לירות	45 לירות	4500–2001
240 לירות.	135 לירות	105 לירות	75 לירות	4501 ומעלה

(ב) כל מונח בסעיף זה – כמשמעותו בפקודת התעבורה ובתקנות שהותקנו על פיה.

(ג) הוראות סעיפים קטנים 6 (ג) (ד) ו-(ה) לחוק העיקרי יחולו על בול בטחון לפי סעיף זה.

13. (א) אדם המחזיק בתקופה הנוספת במונית, כמשמעותה בסעיף 7 לחוק העיקרי, וחייב עליה באגרת רשיון כאמור באותו סעיף, יחוייב בבול בטחון בשיעורים אלה:

בול בטחון על
החזקת מונית

(1) כמספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג הוא עד ארבעה – 10 לירות בעד כל חודש או בעד כל חלק ממנו שהחזיק במונית כאמור.

(2) כשמספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג הוא מחמישה ומעלה – 15 לירות בעד כל חודש או בעד כל חלק ממנו שהחזיק במונית כאמור.

(ב) הוראות סעיפים 7 (ג) ו-(ד) לחוק העיקרי יחולו על בול בטחון לפי סעיף זה.

⁹ חוקי איי, כרך ב', פרק קנ"ב, עמ' 1519.

¹⁰ חוקי איי, כרך ב', פרק ע"א, עמ' 774.

¹¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

14. (א) יוטל בול בטחון על כרטיסי כניסה לעינוגים הנערכים בתקופה הנוספת, בשיעורים אלה:

(1) להצגות קולנוע –

כרטיס שמחירו בפרוטות	סכום בול בטחון
301 עד 399	75 פרוטות
400 עד 499	100 פרוטות
500 ומעלה	150 פרוטות;

(2) לעינוגים אחרים, לרבות עינוגים החייבים במס מוקטן –

כרטיס שמחירו בפרוטות	סכום בול בטחון
עד 76	5 פרוטות
77 עד 140	10 פרוטות
141 עד 240	20 פרוטות
241 עד 400	25 פרוטות
401 עד 600	30 פרוטות
601 עד 1000	50 פרוטות
1001 ומעלה	10% ממחיר הכרטיס.

(ב) כרטיסי כניסה לעינוגים הפטורים ממס בולים על פי סעיף 74 (5) (א), (ב), (ג) ו-(ד) לפקודת מס הבולים¹² יהיו פטורים מתשלום בול בטחון לפי סעיף זה.

(ג) יראו את בול הבטחון המוטל בסעיף זה כמס בולים המוטל על כרטיסי כניסה לעינוגים על פי פקודת מס הבולים, והוראות אותה פקודה והתקנות שהותקנו על פיה יחולו, וכל מונח בסעיף זה כמשמעותו בפקודת מס הבולים.

15. (א) המסמכים המנויים להלן שנעשו בתקופה הנוספת יחוייבו בכול בטחון בשיעורים הנקובים לצדם, נוסף על המס המוטל עליהם לפי התוספת לפקודת מס הבולים (להלן – התוספת):

(1) הסכם או זכרון דברים של הסכם לפי פרט 1 לתוספת – הכל לפי התמורה שנקבעה בהסכם:

(א) בוטאה התמורה בכסף בלבד –	לירות
עד 100 לירות	פטור
עד 1000 לירות	1.—
עד 10,000 לירות	2.500
עד 100,000 לירות	15.—
עד 250,000 לירות	40.—
למעלה מ-250,000 לירות	75.—

(ב) לא בוטאה התמורה בכסף או בכסף בלבד – 3 לירות, בנוסף על בול הבטחון לפי פסקה (א) שהוטל על חלק התמורה שבוטאה בכסף;

¹² חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ג, עמ' 1302; ס"ח 235, תשי"ז, עמ' 187.

(2) שטרי חליפין ושטרי חוב לפי פרט 6 לתוספת –

פרוטות

- (א) שטר חליפין המשוך על בנקאי והנפרע עם דרישה
10
- (ב) שטר חליפין אחר ושטר חוב – הכל לפי הסכום או ערך הכסף של שטר החליפין או שטר החוב:
עד 25 לירות
15
למעלה מ-25 לירות אך לא למעלה מ-50 לירות
25
למעלה מ-50 לירות אך לא למעלה מ-100 לירות
50
על כל 100 לירות שלאחר 100 הלירות הראשונות
ועל כל חלק מהן – תוספת
;50
(3) שטר מטען לפי פרט 7 לתוספת
;200
(4) (א) מתן חוזה שכירות או שכירות משנה – לפי פרט 22 (1) לתוספת:
עד 100 לירות
300
על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות
ועל כל חלק מהן – תוספת
500
בכל מקרה אחר
5000
אם הסכום הכולל כאמור לא היה ידוע, כולו או מקצתו, בעת מתן חוזה השכירות או שכירות המשנה ישולם על הידוע בהתאם לשיעורים האמורים בפסקה זו ועל הבלתי ידוע
;5000
(ב) העברת חוזה שכירות או שכירות משנה לפי פרט 22 (2) – מחצית הסכומים המוטלים לפי פסקה (א);
(5) קבלה לפי פרט 34 לתוספת – למעלה מ-10 לירות
;50
(6) המסמכים המפורטים בפרטים 26, 27, 29, 31 ו-36 לתוספת יחוייבו כבול בטחון בשיעור השווה למחצית שיעור מס הבולים המוטל על המסמכים האמורים;
(7) כל מסמך אחר המפורט בתוספת למעט המסמכים המפורטים בפרטים 3 ו-5, בסיפה לפרט 23 ובפרטים 32 (3 ב), 37 (ג), 38 ו-40 יחוייבו כבול בטחון בשיעור השווה לשיעור מס הבולים המוטל עליו.
(ב) מסמך הפטור ממס בולים פטור גם מבול בטחון זולת אם יש הוראה אחרת בחוק זה.
(ג) בסעיף זה כל מונח כמשמעותו בפקודת מס הבולים ועל גביית בול בטחון לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת מס הבולים והתקנות שהותקנו על פיה כאילו היה מס בולים המוטל על פי אותם חיקוקים.
16. בול בטחון המוטל לפי סעיף 12 לא ייחשב כהוצאה לענין סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, 1947.
ניכוי מהכנסה
17. הוראות סעיפים 8 ו-10 עד 13 (א) לחוק העיקרי יחולו על חוק זה ועל בול הבטחון המוטל לפיו.
תעלה

18. שילם אדם כול בטחון בסכום העולה על הסכום שהוא חייב בו, יוחזר לו עודף הסכום ששילם כאמור, באופן ובמועד שנקבעו בתקנות.
19. שר האוצר רשאי להורות על דרך הגביה של כול הבטחון, אם בדרך כלל או למקרה מסויים, והוא רשאי לאצול לאחר מסמכיוותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות.
20. (א) תחילתם של סעיפים 2 (2) ו- 3 עד 5 ביום תחילת תקפו של החוק העיקרי. תחילה
(ב) תחילתו של סעיף 2 (1) ביום ה' באלול תשי"ז (1 בספטמבר 1957).

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון ולקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשי"ח-1958*

1. תקנות ההגנה (כספים), 1941 (להלן – התקנות העיקריות), יעמדו בתקפן, בשינויים קיום תוקף
המפורטים בתוספת, עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).
2. תחילתו של חוק זה ביום י"א בניסן תשי"ח (1 באפריל 1958). תחילה

תוספת

(סעיף 1)

1. במקום המלים "חלק ח' של תקנות ההגנה, 1939" בכל מקום שהן נמצאות בתקנות העיקריות, למעט בתקנה 10(1), יבואו המלים "תקנות 10 עד 10 לתקנות אלה".

2. בתקנה 6 לתקנות העיקריות –

(1) יימחקו המלים "או שנמצאו בישראל בכל עת שהיא מאז היום השביעי בספטמבר, שנת אלף ותשע מאות ושלושים ותשע" בכל מקום שהן נמצאות בתקנה זו;

(2) במקום המלים "היה מקום מושבו בישראל בכל עת שהיא מאז היום השביעי בספטמבר, אלף ותשע מאות ושלושים ותשע" בכל מקום שהן נמצאות בתקנה זו יבוא – "מקום מושבו הוא בישראל";

(3) לאחר תקנת משנה (3) תבוא תקנת משנה זו:

"(א3) על אף האמור בתקנות אלה, אדם שקיבל מתנה במטבע חוץ זכאי לקבל היתר מאת שר האוצר או מטעמו להחזיר אותו מטבע לנותן המתנה אם הוגשה בקשה להיתר כאמור תוך 30 יום מיום שנודע למקבל המתנה על הזכות לקבל אותה."

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בניסן תשי"ח (31 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 343, תשי"ח, עמ' 200.
1 ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.